

om, men som Udvalget anseer i dette Dieblif for vigtig nok til at henlede Thingets Opmærksomhed paa. I vor Betænkning have vi yttret os om, at den Godtgjørelse, som skal ydes for udførte consumtionspligtige Gjenstande fra Kjøbenhavn, og som efter Lovforslaget skal ophøre at udredes fra 1ste Marts, uretlig saaledes er bleven indskrænket til et Tidspunkt, der ligger indenfor det, som er bestemt for Consumtionsafgiftens Ophævelse. Det foreskommer os, at denne Godtgjørelse bør retlig ydes ligesaa længe som Consumtionsafgiften vedvarer. Men, da vi første Gang havde Sagen under Forhandling i Udvalget, fandt vi, at der mulig kunde have været Anledning for Regjeringen til at holde paa denne Bestemmelse, og vi kjendte ikke tilstrækkeligt de Bevæggrunde, som havde gjort, at det andet Thing var gaaet ind paa en Forandring af det oprindelige Udkast. Vi erklærede imidlertid, at vi ikke fandt Sagen vigtig nok, til paa vor Anskuelse at grunde nogen særlig Indstilling. Nu have vi derimod faaet fra Brandevinsbrændernes Corporation her i Byen en Skrivelse, som oplyser, hvilke betydelige Udgifter det vil medføre for dem, der ere i Besiddelse af Kreaturer og andre consumtionspligtige Varer, og som i hele Marts Maaned ingen Godtgjørelse kunne faae for, hvad de udføre, medens de skulle vedblive at svare Consumtionsafgift af hvad de indføre. Vi finde os saaledes, foruden af hvad vi selv have formaaget at dømme om denne Sag, af den anførte Skrivelse foranledigede til at bringe Sagen for det ærede Thing, og ville vente, da Regjeringens Organ er her tilstede, at der fra Regjeringens Side vil blive fremført, hvad man savner under Sagens Forhandling i det andet Thing. Thi i det oprindelige Udkast staaer denne § 6 uden den sidste Sætning, som nu findes deri; der ansøres kun, at Godtgjørelse betales efter Tarifen ved Udførsel fra Kjøbenhavn, men der blev i Folkethinget tilføjet: „naar Udførselen skeer forinden 1ste Marts 1852,“ uden at der fra nogen Side blev yttret noget Ord om den Tilføielses Berettigelse eller Grund. Udvalget vil i ethvert Tilfælde, efterat man har yttret sig herover her i Thinget, finde sig foranlediget til at fremsætte eller at tilbageholde til 3die Behand-

ling et Endringsforslag, hvorover Thinget da i sin Tid kan komme til at stemme.

Det fremsatte Forslag af Udvalget angaaer en Nedsættelse fra 2 til 1 Rbd. som Minimum for det Beløb, som skal kunne godtgjøres. Vi finde det billigt, at nu, da saamange Ting ere unddragne Consumtionsgodtgjørelse ligesaa vel som Consumtionsafgift, og da adskillige Ting ere nedsatte, at saa dette Minimum nedsættes til det Halve af hvad det før har været.

Finansministeren: Grev Spounead har for det Tilfælde, som nu er indtraadt, at der skulde fremkomme et bestemt Andragende her i Landstinget, om at forandre den Bestemmelse, at Consumtionsgodtgjørelsen alene skulde tilstaaes indtil 1ste Marts 1852, anmodet mig om at meddele Thinget, at han anseer denne Bestemmelse for at være vigtig i Statskassens Interesse, og at gjøre Thinget bekendt med de Følger, det har havt for Statskassen, at man i Anledning af den provisoriske Lov, som ophævede Consumtionen for de øvrige Kjøbstæder udenfor Kjøbenhavn, kunde have Consumtionsgodtgjørelse indtil den sidste Dag, nemlig til den 6te October f. A. Dette har nemlig havt til Folge, at, naar man sammenholder de Consumtionsgodtgjørelser, der ere udbetalte fra 1ste September til 6te October 1849 med de Consumtionsgodtgjørelser, der ere udbetalte i samme Tidrum i 1850, saa er der udbetalt circa 86,000 Rbd. mere. Nu er det vel ganske vist, at en Deel af denne store Sum virkelig billigt saaledes af de Vedkommende erhvervedes, nemlig naar de paagældende Varer vare bestemte til i den nærmeste Tid at anvendes til Udførsel. Men det er ogsaa ganske vist, at der gaves Anledning til Misbrug, idet man benyttede sig af Leiligheden til at tilvende sig Fordele, hvor der ikke i selve Handelsforholdet laae tilstrækkelig Grund dertil. Derfor har Finansministeren anseet det for betænkeligt at indrømme det Samme nu, som tidligere har vlist sig at medføre saa stort Tab for Statskassen.

Hvad angaaer den anden Indstilling af mindre Betydning, at der skulde ydes Godtgjørelse ned til 1 Rbd. istedetfor 2 Rbd., da har Grev Spounead ligeledes anmodet mig om at meddele Thinget hans Formening om, at